

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

AUDIENCJA GENERALNA

Aula Pawła VI

Środa, 22 stycznia 2025 r.

[Multimedia]

Poniższy tekst zawiera również nieprzeczytane fragmenty, które jednak należy rozumieć jako ogłoszone.

Cykl katechez – Jubileusz 2025. Jezus Chrystus naszą nadzieją. *1. Dzieciństwo Jezusa. 2. Zwiastowanie Maryi. Słuchanie i dyspozycyjność (por. Łk 1, 26-38)*

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dzisiaj wznawiamy katechezy jubileuszowego cyklu o *Jezusie Chrystusie, naszej nadziei*.

Św. Łukasz, na początku swojej Ewangelii, ukazuje skutki przemieniającej mocy Słowa Bożego, które dociera nie tylko do przedsionków świątyni, ale także do ubogiego domu młodej kobiety, Maryi, która, zaręczona z Józefem, nadal mieszka z rodziną.

Po Jerozolimie, zwiastun wielkich Bożych zapowiedzi, Gabriel, który w swoim imieniu wystawia moc Boga, i jest posłany do miejscowości nigdy nie wspomnianej w Biblii hebrajskiej: do Nazaretu. Była to wówczas mała wioska w Galilei, na obrzeżach Izraela, na pograniczu z poganami i ich nieczystością.

To właśnie tam, anioł przynosi wiadomość o zupełnie niespotykanej formie i treści, tak bardzo, że

serce Maryi jest tym wstrząśnięte, zaniepokojone. Zamiast klasycznego pozdrowienia „pokój tobie”, Gabriel zwraca się do Dziewicy z zaproszeniem „*bądź pozdrowiona!*”, „*raduj się!*”, wezwaniem drogim dla historii świętej, ponieważ prorocy używają go, gdy zapowiadają przyjście Mesjasza do Córy Syjonu (por. *So* 3, 14; *Jl* 2, 21-23; *Za* 9, 9). Jest to zaproszenie do radości, które Bóg kieruje do swojego ludu, gdy kończy się wygnanie, a Pan sprawia, że czuje Jego żywą i sprawczą obecność.

Co więcej, Bóg nazywa Maryję imieniem miłości, nieznanym w historii biblijnej: *kecharitoméne*, co oznacza „pełna łaski Bożej”. Maryja jest pełna łaski Bożej. To imię mówi, że Boża miłość już dawno zamieszkała i nadal przebywa w sercu Maryi. Mówi o tym, jak bardzo jest Ona „łaskawa”, a przede wszystkim o tym, jak bardzo Boża łaska dokonała w Niej wewnętrznego ukształtowania, czyniąc z Niej swoje arcydzieło: pełna łaski.

Temu miłosnemu przydomkowi, który Bóg nadaje jedynie Maryi, towarzyszyło natychmiast zapewnienie: „Nie bój się!”, „Nie bój się!”. Zawsze obecność Pana daje nam tę łaskę, by się nie bać, i tak mówi do Maryi: „Nie bój się!”. „Nie bój się”, Bóg mówi w historii do Abrahama, Izaaka, Mojżesza: „Nie bój się” (por. *Rdz* 15, 1; 26, 24; *Pwt* 31, 8). Mówi to również do nas: „Nie bój się, idź naprzód. Nie bój się!”. „Ojcze, boję się tego”; „A co robisz, kiedy...”; „Przepraszam, ojcze, powiem ci prawdę: idę do wróżki...”; „Idziesz do wróżki?”; „Ach tak: czyta mi z dłoni...”. Proszę, nie bój się! Nie bój się! Nie bój się! To jest dobre. „Ja jestem twoim towarzyszem podróży”: i to Bóg mówi do Maryi. „Wszechmogący”, Bóg tego, co „niemożliwe” (*Łk* 1, 37) jest z Maryją, jest z Nią i obok Niej, jest Jej towarzyszem, Jej głównym sprzymierzeńcem, wiecznym „Ja-z-tobą” (por. *Rdz* 28, 15; *Wj* 3, 12; *Sdz* 6, 12).

Następnie Gabriel ogłasza Dziewicy Jej misję, sprawiając, że w Jej sercu rozbrzmiewają na nowo liczne fragmenty biblijne odnoszące się do królewskości i mesjańskości dziecka, które ma się z Niej narodzić, oraz że dziecko zostanie przedstawione jako wypełnienie starożytnych proroctw. Słowo, które przybywa z Wysoka powołuje Marię na matkę Mesjasza, tego długo oczekiwanego Mesjasza Dawidowego. Ona jest matką Mesjasza. Będzie On królem nie w ludzki i cielesny sposób, ale w boski, duchowy sposób. Jego imię będzie brzmiało „*Jezus*”, co oznacza „*Bóg zbawia*” (por. *Łk* 1, 31; *Mt* 1, 21), przypominając wszystkim i na zawsze, że to nie człowiek zbawia, lecz sam Bóg. Jezus jest Tym, który wypełnia te słowa proroka Izajasza: „To nie jakiś wysłannik lub anioł, lecz Jego oblicze ich wybawiło. W miłości swej i łaskawości” (*Iz* 63, 9).

To macierzyństwo dogłębnie wstrząsa Maryją. A jako kobieta inteligentna, zdolna do odczytania głębi wydarzeń (por. *Łk* 2, 19, 51), szuka Ona zrozumienia, aby rozeznaczyć to, co Ją spotyka. Maryja nie szuka na zewnątrz, ale wewnątrz, ponieważ, jak naucza św. Augustyn, „*in interiore homine habitat veritas*” („We wnętrzu człowieka mieszka prawda” – *De vera religione*, 39,72). I tam, w głębi swego otwartego, wrażliwego serca, słyszy zachętę do powierzenia się Bogu, który przygotował dla Niej szczególną „Pięćdziesiątnicę”. Podobnie jak na początku stworzenia (por. *Rdz* 1, 2), Bóg chce „osłonić” Maryję swoim Duchem, mocą zdolną otworzyć to, co zamknięte i nie

naruszając tego, nie ingerując w ludzką wolność; chce okryć Ją „obłokiem” swojej obecności (por. 1 Kor 10, 1-2), aby Syn żył w Niej, a Ona w Nim.

Maryja rozpala się ufnością: jest „lampą o wielu światłach”, jak mówi Teofanes w swoim *Kanonie Zwiastowania*. Poddaje się, jest posłuszna, robi miejsce: jest „komnatą oblubieńczą stworzoną przez Boga” (*tamże*). Maryja przyjmuje Słowo w swoim ciele i w ten sposób rozpoczyna największą misję, jaką kiedykolwiek powierzono kobiecie, ludzkiemu stworzeniu. Oddaje się na służbę, jest pełna wszelkich darów, nie jako niewolnica, ale jako współpracownica Boga Ojca, pełna godności i autorytetu, aby zarządzać, jak to uczyni w Kanie Galilejskiej, darami Bożego skarbu, aby wielu mogło czerpać z niego pełnymi garściami.

Siostry, bracia, uczmy się od Maryi, Matki Zbawiciela i naszej Matki, by otwierać uszy na Boże Słowo, przyjmować je i strzec, aby przemieniało nasze serca w przybytki Jego obecności, w gościnne domy, gdzie wzrasta nadzieja. Dziękuję!

Pozdrowienie

Saluto i pellegrini polacchi. In questi giorni esprimerete una particolare gratitudine alle vostre nonne e ai vostri nonni celebrando la loro festa. Sia un'occasione per costruire e rafforzare una nuova alleanza tra generazioni. Per favore, ricordate anche nelle vostre preghiere le persone anziane dell'Ucraina che stanno vivendo la tragedia della guerra. Benedico di cuore tutti voi, e in particolare le nonne e i nonni!

Pozdrawiam pielgrzymów z Polski. W tych dniach okazujecie szczególną wdzięczność waszym babciom i dziadkom, obchodząc ich święto. Niech będzie ono okazją do budowania i umacniania nowego przymierza pomiędzy pokoleniami. Proszę was, pamiętajcie także w modlitwie o osobach starszych z Ukrainy, które przeżywają tragedię wojny. Wam wszystkim, a zwłaszcza babciom i dziadkom z serca błogosławię!

Streszczenie katechezy Ojca Świętego

Wznawiamy dziś katechezy jubileuszowe o Chrystusie, naszej nadziei, skupiając się na Zwiastowaniu Maryi. Archanioł Gabriel zostaje posłany do Nazaretu, małej wioski w Galilei, aby ogłosić Dziewicy Jej wielką misję. Maryja, „pełna łaski Bożej”, mimo niepokoju, otwiera serce na wezwanie Boga. W ten sposób, przyjmując Słowo w swoim ciele, rozpoczyna największą misję, jaką kiedykolwiek powierzono człowiekowi. Ma zostać Matką tak bardzo oczekiwanego Mesjasza Dawidowego, który będzie królem nie w sposób ludzki i cielesny, ale duchowy. Uczmy się od

Maryi, Matki Zbawiciela i naszej Matki, otwierać się na Boże Słowo, które przemienia nasze serca.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana